

“Europese industrie berekende gratis emissierechten door”

Energie-intensieve industrieën, zoals raffinaderijen, staal- en petrochemische industrieën, hebben hun gratis toegewezen emissierechten voor vrijwel honderd procent doorberekend aan de consument.

Dit concludeert CE Delft uit een economisch onderzoek. De studie laat zien dat de genoemde sectoren tussen 2005 en 2008 zo'n 14 miljard euro hebben verdiend aan hun rechten voor koolstofuitstoot. Het gaat om bedrijven die vallen onder het EU Emission Trading System (ETS) en die vooraf beweerden dat ze onevenredig getroffen zouden worden door de invoering van het ETS.

“Deze studie toont aan dat de gratis toegewezen CO₂-rechten hebben geleid tot hogere kosten voor eindgebruikers en hogere inkomsten voor de bedrijven, zonder dat het CO₂-emissiereductie heeft gestimuleerd,” zegt Sander de Bruyn, auteur van de studie. De economische studie zet een van de basiselementen voor de toewijzing van emissierechten na 2012 – de carbon leakage – op losse schroeven.

VNO-NCW en de betreffende bedrijven herkennen zich echter niet in de uitkomsten van de studie. “De statistische analyse draagt de conclusies niet, mede omdat de prijsontwikkelingen van belangrijke commodities die mede de kosten bepalen (olie, kolen, gas, ertsen) niet zijn meegenomen,” zegt Erik te Brake, secretaris milieu van VNO-NCW. De sectoren die in de studie worden genoemd (raffinage, staal en petrochemie) beraden zich elk nog op een inhoudelijke reactie op het rapport.

Carbon leakage

Forse winsten op gratis emissierechten ('windfall profits') waren eerder al geconstateerd in de elektriciteitsproductie, waardoor producenten vanaf 2013 voor al hun emissierechten gaan betalen. Ook voor andere industrie was dat aanvankelijk de bedoeling, maar de EU oordeelde uiteindelijk anders.

Het merendeel van de Europese industrie - raffinaderijen, staal- en petrochemische industrieën maar ook andere bedrijven – zou blootstaan aan het gevaar van een 'CO₂ lek' (carbon leakage). Volgens deze redenering kunnen bedrijven vanwege intensieve internationale concurrentie hun kosten voor CO₂-emissierechten niet doorberekenen aan de klant en zou industriële activiteit weglekken naar landen zonder reductie-eisen. Die doorberekening blijkt volgens CE nu toch al plaats te vinden.